

РЕШЕНИЕ

№ 537

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8430** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез пълномощник адв.А. С., срещу решение от 09.04.2020г. на СРС, НО, 97-ми състав по НАХД № 13066/2018г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 70 от 08.06.2018г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на дружеството касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл. 335, вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ за извършено нарушение на чл. 231а, ал.1, т.3, б. „д“ от ЗЕС.

Касаторът твърди, че решението на първоинстанционния съд съдържа неправилни правни констатации, които не обхващат всички аспекти на правния спор. Изтъква доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на процесното решение и отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът – Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, се представлява от юрк. М., който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д.,

който моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното: по повод сигнал, служители на КЗП извършили проверка в търговски обект, находящ се в [населено място], [улица] /в мол България/. При проверката било установено, че в каталог за периода 01.02.2018г.-28.02.2018г. в списък с телевизионни програми, включени в пакет за телевизионна услуга „Tv+”, [фирма] е публикувало информация, че програмата „N. Jr” се представя в съответния пакет. Констатирано било също, че към датата на предоставянето на информацията на потребителя 02.02.2018г., „N. Jr” не е сред телевизионните програми включени в горепосочения телевизионен пакет. Проверяващите органи установили, че публикуваната в каталога информация не е актуална към дата 02.02.2018г.

В резултат на извършената проверка бил съставен АУАН № С-053/09.05.2018 г. от старши инспектор в ГД „Контрол на съобщенията“ към КРС, в който е отразено, че дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 335, вр. 336, вр. 231а, ал.1, т.3, б. Д ЗЕС. АУАН е съставен в присъствието на упълномощен представител на нарушителя, който го е подписал без възражение. Въз основа на така описаната фактическа обстановка, председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, съставил процесното НП № 70/08.06.2018 г.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е, при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващият орган правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 231а, ал. 1, т. 3, б. „д“ от ЗЕС „предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да публикуват на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти и по друг подходящ начин прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация за стандартни договорни условия на предлаганите услуги. По делото не се спори, че [фирма] е „предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги“, доколкото е юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на ЗЕС /§ 1, т. 50 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС/. Съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 40 от ДР на ЗЕС „обществени електронни съобщителни услуги“ са електронни съобщителни услуги, достъпни за цялото общество“. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява безпротиворечиво извършването на твърдяното нарушение – от предоставената от страна на дружеството касатор брошура до потребителите е видно, че програмата „ N. Jr” фигурира в списъка с програми, но в действителност същата не е включена в пакета „ TV L+”. Не се споделя твърдението в касационната жалба, че цялата необходима информация клиентите могат да получат от консултантите в съответните търговски обекти, както и в сайта на компанията. Целта на задължението, очертано с нормата на

чл. 231а, ал. 1, т. 3 ЗЕС е да се гарантира правото на информиран избор на всички потребители, които имат намерение да ползват услугите на доставчика. Наличието на тази съществена информация в разпространяваните от дружеството брошури дава възможност на всяко лице да се запознае предварително с условията за ползване на услугата и ако същите го удовлетворяват - да посети доставчика за сключване на съответните договори. Създава се прозрачност при предоставяне на услугите в съответствие с принципите по чл. 225 ЗЕС. Освен това, в процесния случай брошурата е предоставена на клиента именно от консултант в търговски обект.

Неоснователно е възражението на касатора за прилагане на института на маловажност по чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. В случая се касае за формално нарушение, чиято съставомерност не предполага настъпването и на допълнителни вредни последици за потребителите на предлаганите услуги. С нарушението се засяга правото на информиран избор на потребителя относно услугите, които предлага дружеството- касатор и които потребителя ще ползва. В случая е установено, че е настъпил вредоносен резултат за конкретен клиент, който е бил подведен и е сключил договор с оглед невярната информация в брошурата. Ето защо конкретното нарушение не може да бъде квалифицирано като "маловажно" по смисъла на закона и да обоснове приложението на чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от този вид.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в размер от 100.00 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.04.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по НАХД № 13066/2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

